

Mèo và ngựa

Con mèo nằm bếp co ro
 Ít ăn nhiều ngủ, ít lo, ít làm
 Con ngựa đi bắc về nam
 Nhiều ăn ít ngủ
 Nhiều làm nhiều lo

Con bê vàng

Bê là bê con
Bê là bê vàng
Bê đứng rềnh ràng
Bê đi với mẹ
Bê đừng chạy xuống bể
Bê đừng chạy lên ngàn
Mà cạp mang
Mà sấu nuốt
Đi tìm nơi cỏ tốt
Bê gặm cho ngon
Bê là bê ơi!

Ếch dưới ao

Ếch ở dưới ao
Vừa ngớt mưa rào
Nhảy ra bì bọp
Ếch kêu “ ộp ộp ”
Ếch kêu “ ộp ộp ”
Thấy bác đi câu
Rủ nhau đi trốn
Ếch kêu “ ộp ộp ”
Ếch kêu “ ộp ộp ”

CON MÈO

Con mèo mà trèo cây cau

Hỏi thăm chú chuột đi đâu vắng nhà

Chú chuột đi chợ đường xa

Mua mắm mua muối giỗ cha chú mèo.

Những Chú Lợn Con

Ụt à ụt ịt
Những chú lợn con
Bú sữa no tròn
Chơi trò đuổi bắt

Cái đuôi ngúc ngoắc
Cái mõm hươ hươ
Cái bụng rõ to
Cái chân bé xíu

Mắt thì lúu rúu
Tai vẫy liên hồi
Lúc thì ham chơi
Khi thì say bú

Rồi lăn ra ngủ
Thật là đáng yêu!
Thức dậy lại kêu
Ụt à ụt ịt!

Tác giả: **Nguyễn Lãm Thắng.**

Cún con xa mẹ
Đã hai ngày rồi
Về nhà với bé
Cứ khóc liên hồi
Đêm thì không ngủ
Miệng gọi: – Mẹ ơi!
Rồi kêu ăng ẳng
Nước mắt tuôn rơi

Bé thương Cún lắm
Bế Cún vào phòng
Lấy tấm áo cũ
Lót cho Cún nằm

CÚN CON

Bé nựng khe khẽ
– Cún ngủ cho ngoan!
Rồi đây Cún sẽ
Canh nhà thật chăm.

Bàn tay của bé
Dịu dàng chuyền hơi
Cún ngờ tay mẹ
Gác mồm ngủ say.
Nguồn: sưu tầm

ANH DẾ MÈN

Tuổi anh còn rất trẻ
Nhưng anh rất tài hoa
Anh vừa là nhạc sĩ
Cũng vừa là danh ca

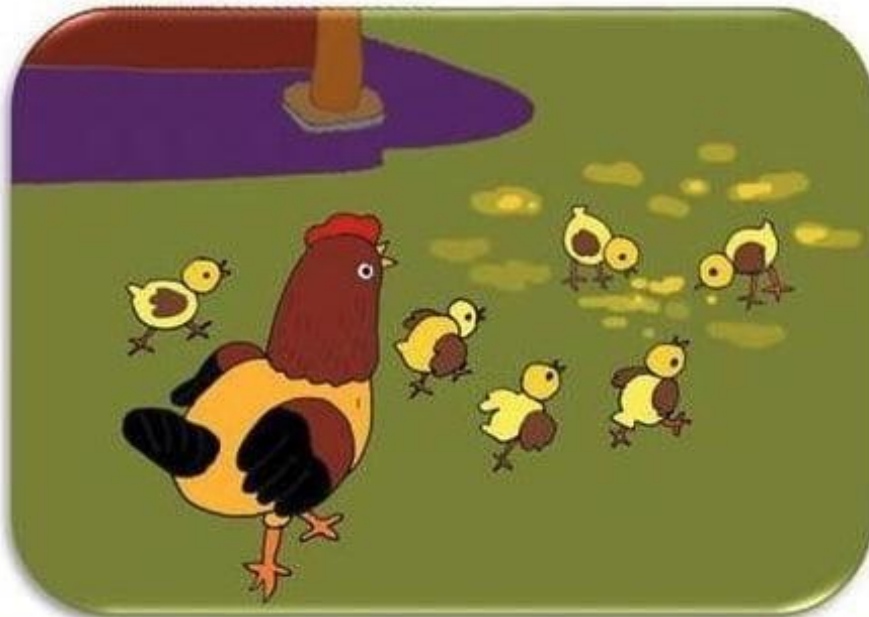
Giọng anh rất ngọt ngào
Ngân nga như tiếng gió
Bộ com lê màu nâu
Khoác trên mình thon nhỏ

Dù trời mưa hay nắng
Anh vẫn luôn yêu đời
Chiếc vĩ cầm nhỏ nhắn
Theo anh đi khắp nơi

Vì cuộc đời đáng yêu
Anh càng say ca hát
Và mong đem thật nhiều
Niềm vui đi rộng khắp

GÀ MẸ ĐẾM CON

Cục...cục...gà mẹ đếm
Một, hai, ba và nhiều
Đàn gà con vừa nở
Chẳng biết là bao nhiêu
Có hạt nắng bé xiu
Vừa rơi trên nền nhà
Thế là cả đàn gà
Ùa lên tranh nhau nhặt
Gà mẹ sợ con lạc
Cục cục đuổi theo sau
Phải bắt đầu đếm lại
Một, hai, ba và nhiều

THƠ: NGUYỄN DUY QUẾ
TRANH: PHẠM HỮU HOAN

GÀ MẸ

Dắt con đi tìm mồi
Được mồi lớn hay bé
Đều dành cho con thôi

Mèo ăn hiếp con mình
Gà vội tung chân... đá
Mèo hoảng hồn, thất kinh

Nếu trời đổ cơn giông
Mẹ dang đôi cánh rộng
Gọi con mình vào trong

Rèn cho con tìm mồi
Luyện cho con bay nhảy
Đến lớn rồi mới thôi!

Chú chim sâu

Lông mượt mà, mỏ nhỏ
Đôi chân chuyền siêng năng
Chim sâu luôn dậy sớm
Gọi em cùng đánh răng

Chim bắt sâu giỏi lắm
Vừa bắt vừa hát hay
Chồi non ươm mưa nắng
Cứ lớn lên từng ngày

Khuyên bé hãy như chim
Siêng quét nhà, rửa bát
Giúp bố mẹ đỡ phiền
Miệng vui luôn ca hát.

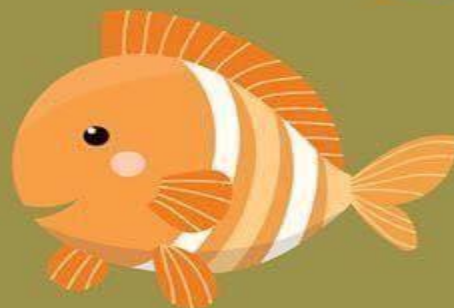

THUYỀN LÁ VÀ NHỮNG CHÚ CÁ CON

Một chiếc lá vàng khô
Rơi xuống hồ cá kiểng
Gió vờn sóng nhấp nhô
Như thuyền đi trên biển

Những chú cá tí hon
Ngỡ là thuyền đánh cá
Vội nấp dưới lùm rong...
Thuyền vẫn trôi thong thả.

CHÚ GÀ TRỐNG NHỎ

Chú gà trống nhỏ
Cái mào màu đỏ
Cái mỏ màu vàng
Đập cánh gáy vang

Dưới giàn bông bí
Cái đuôi màu tía
Ông mượt làm sao!
Chú nhảy lên cao
Ó ò o ó!

Bê con

*Bê mặc áo vàng
Chạy theo gót mẹ
Đôi chân lanh lẹ
Vừa nhảy vừa đi
Bê nhảy điệu gì
Đố ai biết được
Gặp đám cỏ mượt
Miệng hát bê hê
Mẹ bò mãi mê
Roac rào gặm cỏ
Mẹ ăn để có
Sữa ngọt cho bê
Bê nằm lắng nghe
Tiếng đàn bác gió
Hòa tiếng gặm cỏ
Của mẹ vui ghê!*

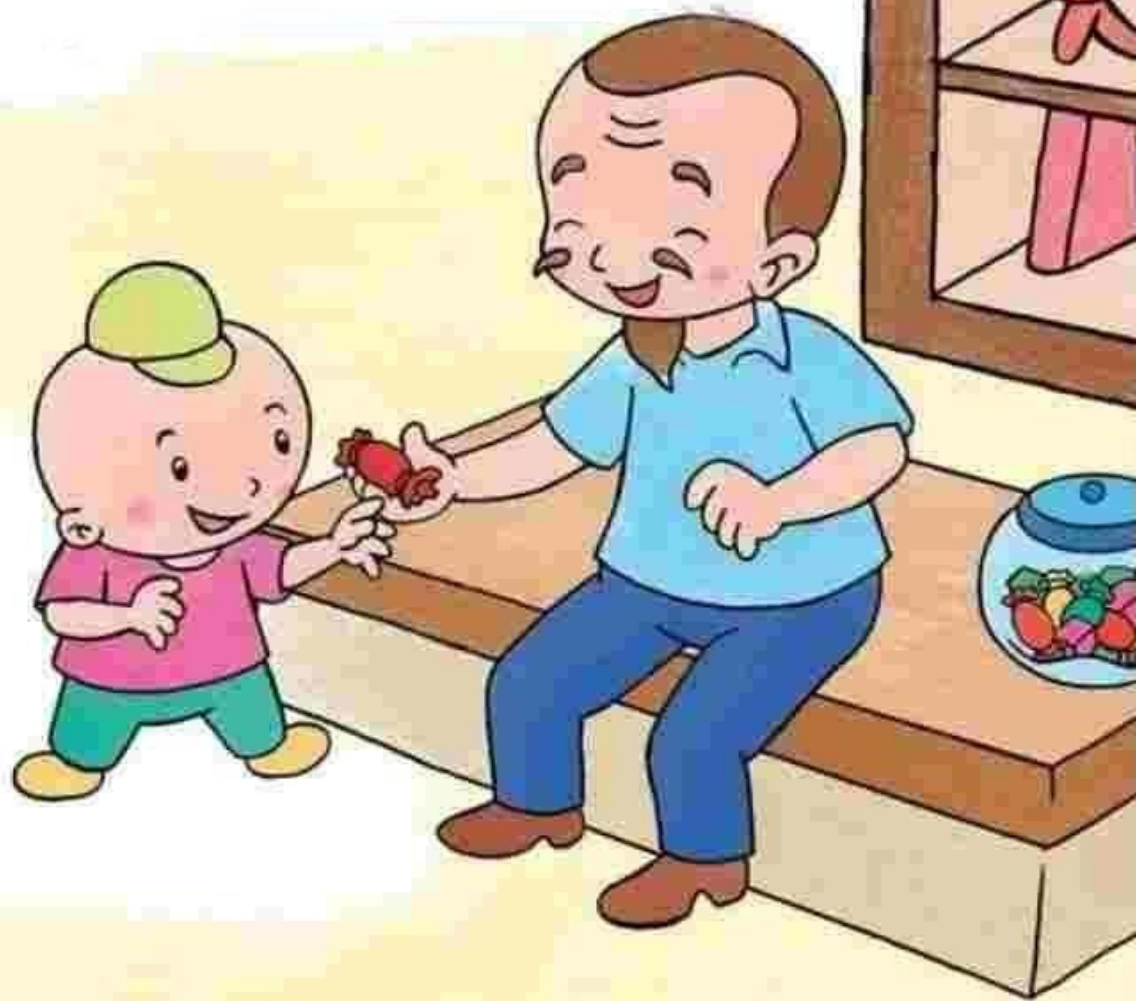
BÊ VÀ MÈO

*Mèo ơi rửa mặt
Sao chỉ dùng tay
Khăn vắt trên dây
Sao Mèo không lấy?
Mèo quên rồi đấy
Bé chẳng thể đâu
Phải có khăn lau
Vừa mau, vừa sạch*

Ông cháu nhà vịt

Ông làm vịt lớn
Cháu làm vịt con
“Cáp cáp cáp cáp”.
Miệng kêu rất giòn
Xập xòe hai cánh
Chạy vòng quanh sân.
Trò chơi đã nhạt
Ông lấy kẹo ra
Vịt con mắt sáng
Như là sao sa...

MÈO SỢ CHUỘT

Mèo vừa ngủ dậy
Mắt còn lim dim
Nhìn lên chồng sách
Thấy chuột nằm im

Mèo bèn nổi cáu
Định vồ chuột ngay
Nhưng rồi nghĩ lại
Phải “chơi” kiểu này

Mèo co chân chạy
Chuột liền lăn theo
Run như cây sậy
Mèo ta bay vèo

Chuột không run rẩy
Vẫn cứ nằm lì
Mèo nghĩ: “Gan thật!
Thấy mình... không đi”

Lấy tay rút sách
Rồi xô cả chồng
Cho chuột lộn cổ
Vẹo đầu, ê mông

Ngỡ chuột có võ
Tung chiêu lộn vòng
Mới hay mèo sợ
“Thằng chuột nhồi bông!”

Mèo rung râu mép
Đưa tay dọa mồi
Chuột vẫn bình tĩnh
Nhe răng mỉm cười

Bỗng xoạc một tiếng
Sách nhào xuống theo
Chuột ta nhảy phóc
“Bộp” ngay đầu mèo

Bài thơ Con trâu

Lúc mới đẻ ra
Thì kêu là nghé
Khi không còn bé
Mới gọi là trâu
Trâu có hai màu:
Trâu đen, trâu bạc
Tập cày là việc

Vật, diệt: giục đi
Phải, trái tắc rì
Họ bảo đứng lại
Ăn thì ăn rồi
Ngọn cỏ, bó rơm
Làm thật siêng năng
Cày bừa suốt vụ
Cu Tí chần thả
Trèo đầu, cười lưng
Trâu vẫn hiền lành
Mặc cho Tí cười

Con cua

Con cua tám cẳng
Nghênh ngang hai càng
Đeo chiếc yếm trắng
Dạo chơi đồng làng.

BỂ CÁ

Em có bể cá
Xanh biếc rong rêu
Một lớp sỏi trắng
Dưới đáy rải đều

Cá vàng, cá đỏ
Bơi lượn thành thoi
Em cho cá mươn
Một ít đồ chơi

Có cái hang bé
Để chơi trốn tìm
Một bên thành bể
Lắp gương rất xinh

Bọn cá đều thích
Ngắm mình trong gương
Nhưng cá Dọn bể
Nhất quyết không nhường!

Thế nên thỉnh thoảng
Cá lại đánh nhau
Em phải phân xử
Đau hết cả đầu!!!

Đàn kiến nó đi

Một đàn kiến nhỏ
Chạy ngược chạy xuôi
Chẳng ra hàng một
Chẳng thành hàng đôi
Đang chạy bên này
Lại sang bên nọ
Cắm cổ cắm đầu
Kìa trông xấu quá
Chúng em vào lớp
Sánh bước hai hàng
Chẳng như kiến nọ
Rối tinh cả đàn.

(Sưu tầm)

Thỏ và Rùa

Ngày xưa ngày xưa, trong khu rừng nọ có thỏ và rùa là đôi bạn rất thân thiết với nhau. Thế nhưng, vào một ngày kia, cả hai lại xảy ra trận cãi vã chỉ vì muốn biết ai là người chạy nhanh nhất. Vậy là thỏ và rùa liền tổ chức một cuộc thi chạy để quyết định ra ai là người chạy nhanh hơn.

Lúc bắt đầu cuộc đua, chú thỏ chạy rất nhanh, vượt xa chú rùa cả một đoạn đường rất dài. Thỏ ta thấy vậy liền nghĩ bụng rằng rùa còn lâu mới đuổi kịp với mình nên chú thỏ cứ vui vẻ chậm rãi đi bộ, bắt bướm, đùa vui hái hoa, từ chỗ này đến chỗ khác cho đến khi thỏ mệt quá liền tìm gốc cây lớn để ngồi nghỉ và ngủ quên lúc nào không hay.

Trong lúc đó, chú rùa vẫn chậm rãi kiên trì vượt mọi vất vả khó nhọc, để đi từng bước trên đường đua.

Sau một khoảng thời gian rất lâu, Thỏ mới chợt tỉnh dậy, nhận ra Rùa đã đi rất xa và gần tới vạch đích. Thỏ thấy vậy liền ba chân bốn cẳng chạy đuổi theo nhưng đã muộn, chú rùa đã tới vạch đích đầu tiên. Và thế là chú thỏ đành phải chịu thua trước chú rùa.

Qua câu chuyện cổ tích loài vật này, lời khuyên cho các bé là không nên coi thường người khác, không nên tự cao tự đại trong mọi công việc nhé.

Vịt con cầu thả

Chuyện cổ tích loài vật sau đây sẽ kể về một chú vịt con có tính cách cầu thả.

Vào một ngày đẹp trời, chú vịt con ra sông tập bơi, nó thường xuyên cời và vớt quần áo bừa bãi lung tung trên bờ mà không chịu cất gọn gàng, mà chỉ muốn nhảy thẳng xuống sông và tập bơi cho thỏa thích. Một lúc sau, quần áo của chú vịt con do vớt bừa bãi nên đã bị dòng nước làm trôi mất, sau khi tập bơi xong, vịt con liền lên bờ để mặc đồ nhưng lại không thấy quần áo đâu nữa, chú vịt con liền òa lên khóc rất to. Lúc này, do không còn quần áo để mặc, vịt con liền lấy mấy chiếc lá sen to để che lên người rồi vội vàng chạy về nhà.

Trong lúc vịt con đang chạy về nhà, khi chạy qua bãi cỏ thì bị chú Thỏ bắt gặp, nó liền cười và nói to: “Lêu lêu bạn vịt bị hờ mông kìa, xấu hổ chưa kìa!”

Chú vịt con nghe thấy thế nên rất xấu hổ, nó đành phải chạy nhanh hơn để Thỏ không trêu chọc nữa.

Khi chạy ngang qua khu rừng, chú khỉ đang ngồi trên cây nhìn xuống bỗng thấy vịt con chạy nhanh qua, nó cũng liền ôm bụng cười to: “ Nhìn kìa, vịt con không mặc đồ, lấy lá sen che người lòi cả mông ra kìa. Ha ha”

Chú vịt con lúc này đỏ hết cả mặt, vừa chạy vừa khóc to vì quá xấu hổ. Cuối cùng, nó cũng đã chạy về tới nhà. Vừa vào nhà, vịt con mếu máo kể lại mọi chuyện cho mẹ vịt nghe. Mẹ vịt khi nghe xong dù tội nghiệp con nhưng mẹ vẫn không nhìn được cười và nói: “ Con đã thấy tác hại của thói quen để đồ đạc bừa bãi, lung tung là như thế nào chưa. Từ giờ trở đi con phải tập thói quen để đồ đạc, quần áo gọn gàng, ngăn nắp đi nhé!” Chú vịt con nghe xong liền nói dạ rất to.

Bài học dành cho các bé khi nghe xong câu chuyện cổ tích loài vật này là: Các bé cần tập thói quen sắp xếp đồ đạc ngăn nắp, gọn gàng, không nên vớt đồ đạc lung tung, bừa bãi nhé!

Bác Voi tốt bụng

Vào một buổi sáng mùa xuân đẹp trời, gà con rủ vịt con ra sân vườn chơi. Tại đây, Gà con rủ vịt con đi bắt sâu bọ, các con côn trùng gây hại cho các loại cây trong vườn. Do có mỏ nhọn nên gà con bắt sâu bọ rất nhanh và dễ dàng, nhưng vịt con lại không có mỏ nhọn nên không thể nào bắt sâu bọ giống gà con được. Đột nhiên, có một bác voi xuất hiện, bác voi này dùng chiếc vòi của mình để khều ra con sâu rồi đưa lại cho chú vịt con. Cả chú gà con và vịt con đều nói lời cảm ơn đến bác voi.

Tiếp đó, Vịt và gà con rủ nhau ra ao tập bơi. Chú vịt con bơi lội rất nhanh nhờ lớp màng được bọc ở chân, còn chú gà con do không biết bơi nên vô tình bị rớt xuống ao, làm cho toàn thân chú gà con bị ướt lạnh và dính đầy nước. Đúng lúc này, bác voi lại xuất hiện, bác voi liền cứu gà con đưa lên bờ, rồi bác rất vui vẻ còn đùa nghịch với gà con và vịt con bằng cách phun vòi nước lên người chúng. Cả gà và vịt con đều cười thật vui và chạy trốn đi, còn lũ ruồi bu đậu trên lưng bác voi vì sợ hãi quá cũng phải bay đi hết. Ngoài ra, bác voi còn biết thổi kèn acmônica. Bác thổi hay đến nỗi làm cho gà con và vịt non đang chơi đùa chỗ khác cũng phải chạy tới đó để nghe, còn các chú chim đang đậu trên cây cũng phải ngừng hót để cùng nhau lắng nghe những giai điệu tuyệt vời mà bác voi đang thổi. Ngày hôm đó, chú gà và vịt con đều rất yêu quý bác voi tốt bụng này.

Với câu chuyện cổ tích loài vật này, khuyên các bé luôn thể hiện lòng tốt bụng, giúp đỡ người khác.

Rùa con tìm nhà

Chuyện cổ tích loài vật này nói về một chú rùa con nọ, khi mới được nở ra vài ngày đã nhanh chóng tìm kiếm ngôi nhà mình ở. Chú rùa thấy tổ ong trên cành cây cao, chú cứ nghĩ đó là nhà của mình, chú rùa con liền ngược cổ lên và hỏi: “Đây có phải là ngôi nhà của mình không ạ?”.

Thay vì trả lời, cả một đàn ong liền bay xuống phía dưới khiến cho chú rùa con hoảng sợ quá nên liền thụt cổ vào mai rùa và nằm im như tượng.

Tiếp theo, chú rùa bò tới góc của một bức tường cũ. Chú có thấy một cái hang chuột nhỏ, rùa con đang tính chui vào trong hang thì liền bị một chú chuột từ bên trong chặn lại: “Cái hang này là nhà ở của chúng tớ, chứ không phải ngôi nhà của bạn đâu, rùa ơi”. Thế là chú rùa con tiếp tục đi tìm ngôi nhà của mình, khi tới một dòng sông nhỏ, rùa con nghĩ rằng: “Đây có thể là ngôi nhà mình sống ở dưới nước”. Vừa nói xong, rùa con liền nhảy xuống sông và bơi, bơi được một đoạn ngắn, chú rùa con lúc này đã đuối sức và mệt mỏi nên đành phải quay lại bò lên bờ.

Lúc này, bỗng tình cờ gặp ốc sên nên chú rùa liền hỏi: “Bạn ốc sên có biết ngôi nhà của tớ đang ở nơi nào không?” Ốc sên nghe vậy liền đáp: “Trời ạ! Bạn rùa cứ nhìn vào tớ đi rồi sau đó hãy tự nhìn lại phía sau lưng của mình xem sao”. Đến lúc này, chú rùa con mới bắt đầu quay lại phía sau để nhìn chiếc mai của mình. Có lẽ, chú rùa con đã hiểu ra vấn đề nên chú mỉm cười và nói với ốc sên rằng: “Cảm ơn bạn ốc sên nhé! Nhờ bạn mà tớ bây giờ mình mới tìm ra được ngôi nhà của mình rồi”.

Qua chuyện cổ tích loài vật trên, các bé nên suy nghĩ kĩ trước khi làm một việc gì đó, tránh sai sót, nhầm lẫn.

Truyện cổ tích loài vật về con hươu

Trong một khu rừng kia, có một bầy hươu đang đứng ăn cỏ bên cạnh dòng suối thơ mộng. Các con hươu đều sở hữu đôi mắt đen tròn, cùng với những bộ lông vàng và nâu mịn màng như nhung lụa cùng với những đốm hoa trắng xóa.

Trong lúc cả bầy hươu đang ăn cỏ thì bỗng xuất hiện một chú hươu con bước tới gần. Nhìn bộ dạng của chú hươu non trong rất vất vả với một chân bị thương, bộ lông thì bị dính đầy bùn đất, có lẽ chú hươu non này đã bị thương rất nặng.

Chú hươu non này tiến tới gần và nói: “Các bạn cho phép mình ăn cỏ cùng được không?”

Bầy hươu nghe nói vậy liền cùng đồng thanh trả lời: “Bạn cứ tới đây và ăn cỏ cùng với tụi mình!”

Sau đó, một vài con trong bầy hươu liền tiến tới tảng đá to và vươn hai chân ra phía trước và dùng gạc để cắt rụng mấy cái chồi và nói: “Nè bạn ăn đi, nếu cần chúng mình sẽ lấy thêm cho bạn mấy cái nữa!”. Chú hươu con liền cảm ơn và ăn chúng rất ngon lành.

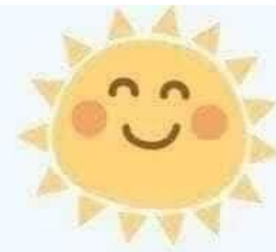
Ngay lúc đó, có một bác hươu già đi ngang qua và chứng kiến được cảnh bầy hươu đang giúp đỡ bạn hươu non, bác hươu già rất vui và tấm tắc khen: “Các cháu giỏi lắm!” Nghe bác hươu khen như thế, cả bầy hươu đầy rất vui mừng vì đã làm được một việc tốt giúp đỡ mọi người xung quanh.

Sau khi đọc xong câu chuyện cổ tích loài vật này, mong các em luôn quan tâm, giúp đỡ những người gặp khó khăn, hoạn nạn xung quanh mình nhé!

Thường nằm đầu hè
Giữ cho nhà chủ
Người lạ nó sủa
Người quen nó mừng
Là con gì?

Đáp án: Con chó

Con gì màu đỏ
Gáy ò..ó..o
Từ sáng tinh mơ
Gọi người thức giấc

Đáp án: Con gà trống

Con gì kêu "vít,vít"
Theo mẹ ra bờ ao
Chẳng khác mẹ tí nào
Cũng lạch bà, lạch bạch

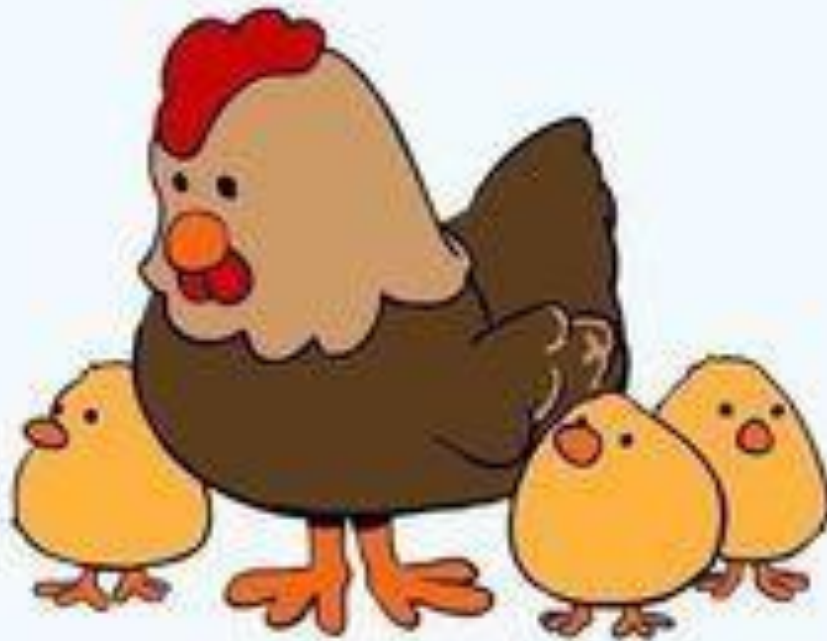
Đáp án: Con vịt

Con gì hai mắt trong veo
Thích nằm sưởi nắng
Thích trèo cây cau

Đáp án: Con mèo

Con gì quang quác
Cục tác cục te
Đẻ trứng tròn xoe
Gọi người đến lấy

Đáp án: Con gà mái

Con gì đuôi ngắn tai dài
Mắt hồng lông mượt
Có tài chạy nhanh

Đáp án: Con thỏ

